

kommen falsk Billede af, hvorledes dette Laan optoges. Da vi faar enfortsat Forhandling efter de to Udtalelser, som er fremkommet om det trufne Arrangement til Opretholdelse af Justitsministeren og Ministeriet, skal jeg udførligt paavise, hvorledes Bankkommissionen viser, at Sagen er, og hvorledes Statsministeren har søgt at give Rigsdagen Indtryk af at Sagen var. Ministeren har søgt at give Rigsdagen det Indtryk, at det var Nationalbanken, som var primus motor, Leder i dette Statslaans Optagelse. Landmandsbanken nævnes overhovedet ikke en eneste Gang, det fremtræder, som om det er Nationalbanken med de andre Banker, der har fremskaffet et Tilbud, skønt hele Beregningen viser, at det er et Arrangement, Aftaler, Forhandlinger mellem Statsministeren og Landmandsbanken, hvorpaa Laanet grundes, og at de andre Banker kun hidkaldes, fordi Landmandsbanken forstod, at man ønskede, at Tilbudet skulde fremkomme, som om det var givet af de andre Banker. Med andre Ord, efter det, der var foregaaet her i Tinget, efter den Uro, der derigennem var skabt — som jo ogsaa kun var Udtryk for mange Rygter —, mente den højtærede Statsminister ikke at kunne komme til dette høje Ting og foreslaa et Statslaan, som var baseret paa en Ordning fra Landmandsbankens Side, og derfor skjulte han det og gav os Indtryk af, at det var ordnet paa en helt anden Maade, end det virkelig var. Hvis den højtærede Statsminister mener, at jeg hermed har rettet et Angreb paa hans politiske Ære, saa har jeg angrebet ham saaledes.

Men idet jeg vender tilbage til den højtærede Justitsministers i Gaar begaaede og i Dag beklagede Fejl, vil jeg i Anledning af de Bemærkninger, som er fremsat af ham, af den højtærede Statsminister, af det ærede Medlem Hr. Pürschel og af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen om Karakteren af denne Fejl, gerne sige et Par Ord om, hvad det er for en Fejl. Herregud, siger de, det er jo ikke andet, end at Justitsministeren har ladet sig forlede til at gøre en saadan Ting at oplæse et Brev, som jo er ligegyldigt. Ja, Brevet er ligegyldigt, for det indeholder, som enhver ved, intet som helst andet end det, som er Udtryk for, hvordan Opfattelsen i det hele taget var af Glückstadt paa det Tidspunkt. Men naar den højtærede Justitsminister oplæste det, var det ikke for at fremdrage noget ligegyldigt, saa var det formodentlig for at gøre det, som den konservative Dagsorden advarer imod, idet den vender sig til alle Sider og advarer

imod den snigende Mistænkeliggørelse — et ganske kraftigt Udtryk rettet mod den højtærede Justitsminister. Det, som den højtærede Justitsminister vilde, var ligesom at gøre den tidligere Finansminister ved denne højtidelige Lejlighed til en særlig Garant for Ætatsraad Glückstadt.

Nu havde den højtærede Statsminister Dagen i Forvejen givet en saa veltalende Skildring af, hvordan man saa paa Glückstadt den Gang, og hvorfor det var berettiget at se paa ham saadan, hvorfor det var en god Arv, som den højtærede Minister sagde han havde overtaget, da han havde overtaget Glückstadt som Forhandler, idet denne var en saa udmærket Mand, og han fremhævede ogsaa udenlandske Vidnesbyrd i saa Henseende. Idet man nu har fremdraget dette Jubilæum, synes jeg ogsaa, det kan være rigtigt at give et Indtryk af, hvorledes man saa paa Glückstadt den Gang.

Jeg har set efter i Referatet i „Berlingske Tidende“ fra 5. Oktober 1921 for at se, hvorledes denne Festsdag forløb. Det skildrer Festligheden i det hele taget, de Visitter, Besøg, Deputationer og Gratulationer, som kom, og siger følgende: „Blandt de Besøgende nævner vi Statsminister Neergaard, Handelsminister Rothe, Ætatsraad H. N. Andersen, Nationalbankdirektør Rubin, Bankinspektør Green, Børskommissær Schovelin, Højesteretssagfører Bülow, Departementschef Busck-Nielsen“ — det er de første af den Række fremtrædende Navne, som findes paa denne Liste. Da den højtærede Justitsminister ikke var til Stede, har han formodentlig ikke nogen Afskrift af de veltalende Ord, hvormed Statsminister Neergaard overbragte Ministeriets Lykønskning til Hr. Glückstadt ved denne Lejlighed; jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister endnu selv skulde have i Erindring eller have nedskrevet, med hvilke Udtryk for Beundring overfor Glückstadt han den Gang bragte sin Lykønskning. Endvidere mødte af Direktørerne for Østasiatisk Kompagni Schmiegelow, Schjøtt og Madsen-Mygdal, fra Arbejdsgiverforeningen Bogtrykker Langkjær og for Det Forenede Dampskibsselskab — ikke Direktør Cold, som jo den Gang ikke var der mere, fra Sparekassen for København og Omegn Overretssagfører Axel Bang o. s. v. Og saa tilføjes der, hvordan „Kl. 11 modtoges Admiral Richelieu og Ætatsraad Glückstadt i Audiens hos Hans Majestæt Kongen. Bankraadets Formand og den administrerende Direktør overrakte Hans Majestæt ved denne Lejlighed Ban-